

Forslag til forespørgselsdebat om hvorledes vi forsat kan sikre at de kulturbetingende og unikke fangstmetoder i Qaanaaq bevares til glæde for fremtidige generationer.

Medlem af Inatsisartut Mikivisuk Thomassen, Inuit Ataqatigiit

Vi vil først og fremmest sige tak til Medlem af Inatsisartut Mikivisuk Thomassen, Inuit Ataqatigiit for at have fremsat et forslag til forespørgselsdebat

Vi vil fra Partii Naleraq komme med følge udtalelse til fremlægget.

Inughuits måde at leve på er yderst særegen i Grønland. Når vi tænker på ordet kultur, tænker vi på livet i byerne, ved fangstpladserne og deres måde at leve på, deres sprog, og skikke, og deres støtte til hinanden, som ikke længere bruges i resten af Grønland.

Inughuits måde at leve på har grundlag i tidligere tiders uskrevne love for fangst af dyr, hvor de lever af fangst ud fra et bæredygtigt grundlag. Disse uskrevne love er blevet arvet fra generation til generation, til den dag i dag.

Fangst af dyr i Avanersuaq har ikke til formål at udrydde dyrene. De har stor respekt for de dyr, de jægere. Deres største hindring for at fange dyrene er betinget af vejret og havet, fordi det ikke er et særsyn at de kan jage op til en uge uden at se et dyr, og bliver nødt til at vende hjem uden nogen fangst.

Fangstmetoderne varierer ud fra hvilket dyr der er tale om. Det tager op til den nordligste områder for at fange moskusokser, rensdyr, harer, isbjørne, hvalrosser og nar- og hvidhvaler.

Området øst for Qaanaaq er levested for nar- og hvidhvaler, der yngler, og der er det forbudt at færdes med larmende motorbåde.

I Iterlassuaq nord for Qaanaaq by er der ørreder, der fanges. De er federe end de ørreder man normalt fanger på vestkysten og er særdeles velmagende med rødt kød. Der har før i tiden været rensdyr i Iterlassuaq, hvor fangere har taget på rensdyrjagt.

Kiatak er stedet hvor der fanges hvalros om efteråret og om vinteren, og der er talrige remmesæler. Stedet er det foretrukne sted for at fange hvalrosser om efteråret, især om efteråret når der er islæg, og de fanger hvalrosser ved at harpunere dyret. Når dyret kommer op til overfladen igen, bliver den skudt.

Med hensyn til uddeling anparten af fangsten er ligeledes forskellige, alt efter om fangsten hvidhvaler og narhvaler foretages ved iskanten eller om sommeren. Ved iskanten, når der fanges en narhval deler alle kajakroerne fangsten i lige delen, hvor den der harpunerer hvalen får stødtanden og mattakken.

partii naleraq

Nuuk 21. maj 2019

FM 2019/176

Jens Napätók, Partii Naleraq

Under fangsten om sommeren har båden en kajak med, og fangeren har en matros med for en sikkerheds skyld. Fangerne færdes sammen, hvor den ene er i konebåden, og den anden er i kajakken. Når der er en der ror i kajakken, er fangeren i konebåden stille. Når fangerne Qaanaaq harpunerer et dyr signalerer fangeren med tilråb, med ansigtet mod vandet.

Fangerne deler fangsten således, at konebåden får en tredjedel, den der harpunerer dyret får en tredjedel og matrosen får en tredjedel af dyret. Den måde at dele byttet på gør at

Jeg har således skitseret forholdene omkring ordningen om deling af fangstdyr. Derfor mener vi fra Partii Naleraq, at det er nødvendigt med en undersøgelse af forholdene for fangerne i Avanersuaq, og vi mener at Naalakkersuisut bør tilstræbe at beskytte fangstmetoderne og vi støtter forslaget

Med disse ord støtter det fremsatte forslag til forespørgselsdebat.

Tak